

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De eucharistia Sermo xi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

De sacramento Eucharistie

Si em̄ considerer̄ ut sacramētū: ut sic ha- projecta sunt ossa in ignem: et statim de-
bet vñire christo que vñio fit p̄ charitatez mones ossa euauerunt de igne: et tenebat
q̄ oīgit multitudine peccator̄: et ex cū fer- ea suspenſa in aere: nec tamen videbantur
uore cōsequit̄ alīq̄ remissionē non solum demones. populares ergo ceperūt clama-
culpe sed etiā pene: nō q̄deꝝ totū semper: re. Morisaf ep̄s cum istis fratrib̄ qui vo-
sed iuxta modū deuotiois suscipient̄. Si lucerūt cōburere sanctū dei ex inuidia. Et
aut̄ considerer̄ ut sacrificiū/haber̄ vīm satil̄ ce quō deus non vult. Tunc ep̄scopuſti
factuā pro his pro q̄bus offer̄ rāz viuis munt. Fratres aut̄ fortauerūt eū dicētes
q̄ defunct̄, ubi etiam magis attēdīs deuo- Nos h̄ sumus p̄ fide: Preparetis vos ad
rio offer̄; q̄ quantitas oblatiōis: vt pa- missam: quia ostendet deus miraculuz ne
tet L. xii. de vidua que misit duo minu- fides p̄cliteſ. Ep̄scop̄ ergo dicit missam
ta. de q̄ dī dī plus oīb̄ misit: p̄dēraſ Salve sancta parens t̄c. Quādo aut̄ ele-
to vīc suo affectu. Quāuīs ḡ b̄c oblatio uauit corpus ch̄ri: tunc demones clama-
ex sui q̄ntitate sufficiat ſatiſfaciēdū. poi uerunt dicētes in aere. O guido de lacha:
pena: non tū q̄ ea fit sp̄ ſatiſfactio p̄ oī pe nos defendimus te quantū potum? sed
na: l̄z nihil mai⁹ offerri possit. Un̄ Alexā: mō nō plus poſſimus: quia ad̄ maior
der papa de conse. di. h. c. Nihil. Nihil in nobis. f. ch̄ris. Et statim ceciderūt ossa in
ſacrificiys mai⁹ eſſe potest q̄ corpus et san ignem et combuſta ſunt. et glorificata ē ſi
guis ch̄ri: nec vīla oblatio hoc portor̄ ē. f. ſi
oīs p̄cellit: que pura p̄ſcientia eſt dī oī ſi
ferenda. Quart̄ eſt defenſio. f. ab hoſte
Defendit em̄ a mūdo inq̄ntū roborat ani- bre mori. f. in hoc mūdo: nō timebo mal-
la: qm̄ tu mecum es. f. q̄ hoc ſacramētū. De
fencit etiam a carne ei⁹ ſomitē mitigandē
ſicut aqua refrigerat̄ ignem. Hinc Ps. in
p̄ona deuote comunicat̄. ait. Sup aquā
refectiōis educauit me: animā meā cōuer-
tit. f. ad ſpūlā que inclinata fuit ad carna-
lia. In cui⁹ figura cū manna dēſcēdebat et
ros. Defendit in ſup a demone inq̄ntū eſt
ſignū paſſiōis ch̄ri: p̄ quā victi ſunt demo-
nes. Ps. Parasti in coſpectu meo mēſaz: ſoſt. ſup Joanne. Ut leones flāmā ſpiran-
tes de mensa dīi recedim⁹: terribiles de-
monib̄ facti. Exemplū qđ ostendit hoc
ſacramētū terribile eſſe demonib̄. In epi-
ſcopatuſ Brixienſi erat qdaz q̄ p̄tendebat
ſanctitatē tantā in abstinentia q̄ vide-
baſ alter Joānes baptista. Dēs qđi de to-
ta puincia ad cuiū currebat credētes eum
eſſe ſanciū: et tū eratheticus et puerus.
mortu⁹ eſt et honorifice ſepultus. Poſt tē
pus aliquod inq̄ſitor heretice p̄auit̄ di-
ligenter inq̄rens: inuenit p̄ fideles restes
q̄ fuerat heretic⁹. Sententiauit ḡ de con-
ſilio ep̄i Brixienſi et alior̄ prudētū q̄ oī-
ſa cuius comburerent̄. Aſtante igī ſpopulo

Erti⁹ articulus. Aud. t̄c. Pensate
ergo q̄ntam deuotionē ad hoc ſacra-
mentū habere debem⁹: per quod ſic nobis
litig: ditatur: et defendit anima. Nam vīdī
cunt iura. Ania ē corpori p̄ponenda. xxvij
dīſt. Sedulo. et. xij. q. j. Precipimus. et L.
de ſacrosanc. eccl. l. Sancim⁹. Propone
parabolā de tunica regis: de qua in p̄cē
denti ſermone. Et addē q̄ p̄pter eius vīli-
rationem adquirit̄ gratia regis et diuſtie
multe. Danturq̄ arma bellīca: quib⁹ ſiq̄s
voluerit uti: omnes aduersarios enice.
Nonne ad tunicā illam diligētissime cōfu-
geret̄. Si itaq̄ p̄ bono tēporali et co-
rali vīga ſeruanda ibi curreretis libenter:
quāto magis ad ch̄ri corpus p̄ ſalvāda
anima. Nam ſcribit̄ Dēut. iij. Animā tu-
am ſollicite ſerua.

De eucharistia
Sermo xj.

Q̄ t̄c. Hoc facire in meā cōmemo-
rationem. Lu. xxij. et. j. Lox. ij
In triplicem vīc cōmemorationē

Primo in cōmemoratiōne sue p̄cēse do
minatiōis. Unde aī institutiōne hui⁹ sa/
cramenti: vt habeſt Joan. xiiij. v. t. **G**los
vocatis me magiſter ⁊ domū. t̄c.

Secondo in cōmemoratiōne sue since/
re dilectionis. Unde ibidem. Cum dile/
xerſt ſuos qui erant in mundo t̄c.

Tertio in cōmemoratiōne ſue amare
pallionis. j. Lop. xj. Quotiescumq; man/
ducabitis panem hunc ⁊ calicem biberis
mortem dñi t̄c. **H**alutatio.

Qui manducat t̄c.

Primus articulus. An eucharistię ef/
fecrū sit adeptio glie. Q; nō. quia
cooperit viaro ſib; **C**ontra. Joan. vi. Si
q; mād̄ xauerit ex hoc pane viuet in eter/
nū. **R**uler Tho. in. ij. par. q. lxxix. In
hoc ſacramēto pōreft cōſiderari et id ex q;
effectum habet. s. ipſe christus cōtentus:
et paſſio eius rēp̄entata. Et id per quod
habet effectum. s. vſus ſacramēti. **E**līn
tum ad vtrūq; competit ei q; cauſet ade/
ptio nō glorietur eterne. Nam ipſe dñs
per paſſionem ſuā aperuit nobis iamiam
vite eterne. **I**n illud Heb. ix. **N**oui teſta/
menti mediator est vt morte intercedente
in re. e. p̄ua. que erant ſub priori teſta/
mento reproviſ. acci. qui vocati ſunt eterne he/
reditatis. Similr etiā reſectio ſpiritualis
cibi et vniuersitā per ſpecies panis ⁊ vi/
ni habent quidem in p̄ſenti: ſed impfecte:
pfecte aut in ſtatu glorie. **E**n ſup illud Jo
an. vi. **L**arō mea vere eft ab. dicit Aug. **P**rimus igitur eft relevatio
Cum cibo ⁊ potu id. appetant homies vt
non eſuriant neq; ſtitiat. Hoc nō ve p̄ſtar
niſiſte cib; qui eos a quibus ſumit: im/
mortales ⁊ incorruptibiles facit t̄c. **L**icz
aut non ſtatiū introductat in gliaz: dat t̄n
virtutem pueniendi. **H**ec Thom. **P**ro
fundamento. **D**ultū eft deſiderāda vita
glorie que eft eterna. preſeris po vita cito
morte claudet. Nam ſicut dicit Salte. in
alejan. Ultimus ad mortē poſt omnia fa/
ra recursus. Sed noſtāda eft Tullij auto/
ritas li. de ſenectute di. Non eft luſienda
mors quam immortalis ſequit. Ad illam
igif vitaz immortale coris p̄cordijs aspira/
re debemus: quam tame habere nō poſſu/
mus niſi a chriſto qui eft vita noſtra. **I**do
queris An eterne vite adeptio ſit eucha/
rī ſte effectus? **D**ic tñ. vt ſ;. **E**x qua conelu

de q̄ſit deſiderabiliſ iſte cibū qui vitam
eternam preſtat. Aug. ſup Joan. Gloriſ
gus nos ppter ipm manducaentes cum. i.
eum accipientes ⁊ in ipso habentes vitam
eterā quam nō habem⁹ ex nobis. **O** mi
ſeri peccatores /mēbra diaboli: qui tanto
fructu priuati eſtiſ: Logitate rogo quem
fructu de peccat⁹ vestr⁹ reportabit⁹. Let
te mortē eternam. Roma. vi. Stipendia
peccati mois. Audite lubrici: periuri t̄c.
Redite ad co: purgate conſciētiā: vt di
gni efficiam hunc cibū manducare qui
eſt neceſſariuſ in via noſtre pegrinatiōis.
vt puenire poſſim⁹ ad glām ſalutis eter/
ne. **F**igura. ij. Reg. xix. Helie dormi/
enti ſub iuniperō datus eft ab angelo ſuſ/
cinericuſ pams t̄c. Et ambulauit in for
titudine cibi illius vſq; ad monteſ dei. Et
hoc factum eft dum ſugere nuncios iezai/
bel. Spūaliter Iuſto fugienti mortē cul/
pe xp̄inatur panis celeſtis. s. corp⁹ domini
In cuius fortitudine pringit vſq; ad mon
tem vite eterne. Joan. vi. **H**ic eft panis
de celo deſcendens vt ſiquis ex ipſo man/
ducauerit nō moriaſ.

Secundus articulus. In p̄cedenti t̄c.
Aunc de q̄ſtuor vitimis. s. de nono:
decimo: yndecimo: ⁊ duodecimo.

Primus eft reſeuatio.

Secundus eft perſeueratio.

Tertius eft p̄eguſtatio.

Quartus eft glie adeptio.

Primus igitur eft relevatio. Si em post
coionē ruat in pctm fragilitate aut tenta/
tione/ facil⁹ ſurgere pot q; ſi nō cōicasſet.
Ratio. Per hoc em ſacrum fortificat ania.

Facili⁹ aut eft forti ſurgere q; debiliſ. ſ;
aut non ſtatiū introductat in gliaz: dat t̄n
virtutem pueniendi. **H**ec Thom. **P**ro
fundamento. **D**ultū eft deſiderāda vita
glorie que eft eterna. preſeris po vita cito
morte claudet. Nam ſicut dicit Salte. in
alejan. Ultimus ad mortē poſt omnia fa/
ra recursus. Sed noſtāda eft Tullij auto/
ritas li. de ſenectute di. Non eft luſienda
mors quam immortalis ſequit. Ad illam
igif vitaz immortale coris p̄cordijs aspira/
re debemus: quam tame habere nō poſſu/
mus niſi a chriſto qui eft vita noſtra. **I**do
queris An eterne vite adeptio ſit eucha/
rī ſte effectus? **D**ic tñ. vt ſ;. **E**x qua conelu

Primus igitur eft relevatio. Si em post
coionē ruat in pctm fragilitate aut tenta/
tione/ facil⁹ ſurgere pot q; ſi nō cōicasſet.
Ratio. Per hoc em ſacrum fortificat ania.
Facili⁹ aut eft forti ſurgere q; debiliſ. ſ;
quidam puſillanimes inani timore deluſi
abſtinent ab hoc ſacramēto: dicētes recidi/
uationem p̄ coionem eſſe grauiorē. iuxta
illud Joan. v. Vade ⁊ iā amplius noli pec/
care: ne deterius tibi cōtingat. Non intel/
ligētes q; dñs non dixit: amplius nō pec/
ces. ſed: noli peccare. i. habeas p̄poſitū nō
peccandi. Tales itaq; pro eodem habet
cadere ⁊ nō refurgere ſicut cadere ⁊ resur/
gere: cū tñ p̄mu diabolicū ſit: ſcđm huānū
Primi g; volunt eſſe demones: ſecundi ho/
mines. quia humānū eſſe peccare: ſed dia/
bolicū eſſe pſeuverare. **S**ecundus eft pſeu/
ratio. s. in via dei. **O**mnes quidem virtut;

De sacramento eucharistie

res sine pseuerantia pugnare possunt. Ibi nang⁹ beretic⁹ adē
cia/ sed vincere nunq⁹. Sola em⁹ pseyeran
tia vincit ⁊ coronat. Dat. x. Qui pseuerat
uerit usq⁹ in finē hic saluus erit. Et qd⁹ sa⁹
tra cōmūnio hominē roborat: id pseuerera
re facit. Un⁹ de helia dic⁹. iiii. Reg. xix. qd⁹
ambulauit in fortitudine cibi illius usq⁹ ad
monte dei oreb. Oreb em⁹ interpretat soli
tudo. Et hoc significat qd⁹ homo peryir/
tutem hui⁹ sacramenti ambulat in via dei
quousq⁹ anima soluta a corpe quasi sola re
maneat dum corpus terre tradit ⁊ anima
sursum eleuat. Terti⁹ est summi diui/
nitatis pregustatio. Un⁹ Iano. Sapientia
dei que se per visibilia manifestat volens
evidenter ostendere. qd⁹ ipa est cibi anima
rū carnem assumptā p̄posuit in eduliu. vt
per cibini humanitas invitaret ad gustū
diuinitatis. Ibi quippe gustari potest di/
vina bonitas ⁊ largitas in reficiendo: et
divina sapientia in viuificando. Nam vñ/
de mors orebat. s. ex gusto/ inde vita re/
surrexit. Dic⁹ em⁹ fuerat ade. Gen. ii. In
qunc⁹ die comedentis morte morier⁹. De
hoc aut dr. Qui manducat hunc panē vi/
uet in eternū. Ibi etiā habet degustari di/
vine dulcedis imenitas ppter experienti
tanti amoris. Quid em⁹ dulcius q̄sentire
se sic amari a sumo dño. Sap. xvij. O q̄sua
vis est dñs sp̄s tuus in nobis. Quart⁹
est glorie adeptio. s. per ch̄m ibi contentu
z per passionem ei⁹ ibi representatā. vt di/
ctum est in pmo art. Ipse em⁹ ch̄m est vita
nra Col. iij. Cum aut ch̄ristus apparuerit
vita vestra: tunc ⁊ vos apparebit⁹ cū ipso i
gloria. Apparet itaq⁹ i hoc sacramento ma
ximū dei donū. Nam etiā bti in patria ch̄
risto fruan⁹ letius qd⁹ nos: nos tñ in eucha/
ristia ipm sumimus fructuosius. Per hoc
em⁹ proficerem⁹ possumus non solū in accidē
tali pmo: sed etiā i essentiali: beati ⁊ no.
Beati qdem ch̄m habent securius: sed
nos mirabilius. Unde patet quā sit ad
hoc sacramentū habenda reverētia. Sed
heu qd⁹ multi irreuerēter accedunt ⁊ sacer
dotes qd⁹ laici: cum tñ frequenter legam⁹
etiam bruta animalia ad ipm reverētiaz
exhibuisse. vt ptz per multa exempla in su
periorib⁹ fūmobi posita. Exemplū p/
terealtiud legimus celeberrimū qd⁹ conti
git dum sanctus Antonius de Padua art.

Litius ar. Aud. zc. Forte igitur dice
ris qd⁹ per hoc sacramentū tā habens
sus hereditatis celestis: ⁊ sic non timetis
amittere. Audite itaq⁹ qd⁹ iura dicū. Ju
ri suo renunciare p̄sumit qd⁹ iuri suo contrai
rium facit. ff. de minorib⁹. l. Si fil⁹. ⁊ ex
tra de appellationib⁹. Sollicitudinē po
ne exemplū de herede qd⁹ contradicēt ad
uersario chirographū tradit in qd⁹ confit
hereditatē vēdiddisse illi aduersario ⁊ p̄cū
recepisse. Nogne talis p̄sumit renunciasse
iuri suo. Expone ⁊ applica notando qd⁹ pec
cator in p̄pria conscientia gerit littera con
tra se per quā velit nolit testificabit amiss
e terne. Rom. ii. Testimonū illis reddens
accusantū aut etiam defendantū in die cū
iudicabit de⁹ occulta hoīm.

Dñca. i. post trinitat. Sermo. i.